

Jak vyřešit střet kultur? Pomoci by měla sociologie i psychologie

Podle mého názoru zůstává situace střetu různých kultur v Česku i nadále neřešitelná.

Problemy střetu menšiny Romů s občany neromského původu vychází hlavně z velké odlišnosti obou kultur. Nemůžeme říci, že některá ze stran je horší, protože to by byl na obě strany rasmus.

Nicméně nemůžeme se zároveň tvářit, že k ničemu nedochází, protože problémy tu prokazatelně nastávají.

Už jen příklady v médiích, kdy radikální skupina plánovaně vhodí zápalnou láhev do místa, kde přebývají Romové, nebo skupina Romů vtrhne do restaurace a začne ohrožovat a napadat hosty podniku mačetami.

K tomuto bych mohl připojit i spoustu vlastních neblahých zkušeností.

Ale jak tyto problémy racionálně řešit?

Historie nám napovídá, že jakékoli radikální řešení rasových nebo náboženských odlišností vede většinou k válce nebo genocidě.

Podle mého mínění je to hlavně z toho důvodu, že se tyto problémy bojíme řešit.

Nicméně, pokud zachováme pasivní postoj, situace se nejspíš bude stále zhoršovat.

Já jako středoškolák musím přiznat, že ve své mřížce chápání věci nemohu najít žádné řešení, které by bylo přijatelné pro obě strany.

Avšak moderní rozvoj věd jako je sociologie, psychologie a jiné, by nám snad mohl v budoucnu nabídnout východisko.

Studenti
čtou a píší noviny

DNES

Doufám, že nám věda pomůže vyřešit to, co jsme zatím v historii nedokázali bez utlačování a nevole jedné ze stran, neboť pevně věřím, že už jsme na tuto úroveň civilizovanosti, již dosáhli.

Sebastian Plachý

Moravské gymnázium Brno s.r.o.

Tolerance je široký pojem, můžete projevovat určitou toleranci nejen k cizím názorům, kulturnám, ale i sami k sobě.

Někdo jí má více, někdo méně.

Ani jedno není ideální. Jak se tedy pohybovat v mezech pochopení a přijímání cizích názorů a zvyků, i s tím, že si zachováte a dovedete prosadit ty svoje vlastní?

Nikdy se nezavděčíte všem, a chce to i jistou dávku asertyvity.

Tolerance je pro mě pochopení, vcítění se do druhého, ale má jisté meze. Nikdy by jí nemělo být moc, jinak ji ostatní mohou zneuzívat.

Z dobroru na žebrotu? I v tom bude něco pravdy.

Myslím si, že je vhodné držet se zlaté střední cesty, a to už od začátku.

Co se týče tolerance kulturní, není to vůbec snadné. Každý máme své normy a zvyklosti. Střet odlišných kultur může být problémový.

Tolerance by však měla být vždy na obou stranách. Opět však má své limity, které by neměly být porušeny.

Jakmile se jednou poruší, nebudete to naposledy a s tím míra pochopení nadobro klesá a přenáší se výchovou i do ostatních generací.

Aneta Kotková

Moravské gymnázium Brno s.r.o.